

متن پرسش

با سلام خدمت شما: جدای از بحثِ خباثتِ ذاتی دشمنان اهل بیت (ع) و اینکه آنان ذاتِ ظلمانی دارند چرا اهل بیت (ع) دل دشمنان خود را نبردند و آنان را شیفته خود نکردند؟ اگر امام علی (ع) معاویه ملعون را شیفته و عاشق خود می‌کرد چه می‌شد؟ با تکیه بر این اصل که اهل بیت (ع) مظهر اسماء الهی هستند و بدون شک می‌توانند همه را حتی بدان بد را هم عاشق کنند پس چرا در تاریخ اینطور نشد؟ جدای از اینکه دشمنان اهل بیت (ع) انسان‌های پلیدی بودند. اهل بیت (ع) باید بتوانند پلیدان را هر طور شده پاک کنند چون منجی هستند. خواهشاً جوابِ سر راست دهید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضرت حق «جلّ جلاله» به رسول خد «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» می‌فرماید: «إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ» (قصص/۵۶) ای رسول ما این‌طور نیست که تو هرکس را که مایل بودی، هدایت شود؛ هدایت گردد و لکن هرکس را که خداوند بخواهد هدایت می‌شود و اوست که دانای دانا نسبت به هدایت‌شدگان می‌باشد و از این جهت اگر خداوند قلب آن‌ها را شایسته هدایت نیابد حتی سخنان اولیای الهی بر آن‌ها مؤثر نمی‌افتد. موفق باشید